

בש"פ 169/22 - מדינת ישראל נגד מוראד אלקרעאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 169/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מוראד אלקרעאן

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 6.1.2022, במ"ת 63821-08-21, שניתנה על-ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: ז' בשבט התשפ"ב (9.1.2022)

בשם העוררת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד אבנר שמש

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 6.1.2022, במ"ת 63821-08-21 (השופט נ' אבו טהה), שבה הוחלט על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

2. נגד המשיב, מוראד אלקרעאן, הוגש כתב אישום, בגין אינוס ועבירות מין נוספות. על-פי המתואר בכתב האישום, בשעת לילה מאוחרת, עקב מוראד אחר המתלוננת, עמה לא היתה לו היכרות מוקדמת, אל תוך מלתחה באחד מחופי ים המלח. שם ביצע בה את זממו באיומי נשק קר.

3. ביום 30.9.2021, ניתנה החלטה ראשונה של בית המשפט המחוזי. נקבע, כי ישנן ראיות לכאורה לביצוע העבירה, וכי קיימת עילת מעצר. לצד זאת, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מעצר, בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה להארכת מעצרו עד תום ההליכים. בתסקיר המעצר, שהוגש לבית המשפט המחוזי, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של מוראד לחלופת מעצר.

4. בדיון שנערך בעקבות הגשת התסקיר, הבהיר ב"כ של מוראד, כי מוראד מעוניין בהשתלבות במסגרת טיפולית. בעקבות כך הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר משלים, על מנת שיבחן חלופת מעצר המשלבת בתוכה מסגרת טיפולית. בתסקיר המשלים שהוגש, המליץ שירות המבחן על שחרורו של מוראד לחלופת מעצר בבית אמו בכסיפה, בפיקוח אמו, אחיו, וקרובת משפחה נוספת. זאת, תוך שילובו בתכנית טיפולית שבועית. ביום 6.1.2022 ניתנה החלטה סופית של בית המשפט המחוזי. בית המשפט אימץ את המלצת שירות המבחן, והורה על שחרורו של מוראד לחלופת מעצר, בהתאם למוצע על-ידי שירות המבחן.

מכאן הערר שלפני.

5. בעררה טוענת העוררת, כי שגה בית המשפט המחוזי בשחרורו את מוראד לחלופת מעצר. לטענתה, נסיבות העבירה, כמו גם תסקירי שירות המבחן, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה של מוראד. מנגד, החלופה שהוצעה, אינה מאפשרת להפחית במידה מספקת את החשש מפני מסוכנותו של מוראד; המסגרת הטיפולית שהוצעה - "אמורפית ודלילה"; והמפקחים שהוצעו - אינם חפים מפגמים. כמו כן, עומדת העוררת על כך, שככלל, "הליך השיקום אין מקומו בשלב המעצר". לבסוף נטען, כי "אין [מוראד] יכול לפסוח על שני הסעיפים ומחד לטעון שהוא מכיר בקשיים העומדים בבסיס ביצוע העבירה המיוחסת לו - ולבקש את שחרורו לשם שילוב בטיפול שהוא מעוניין בו, ומאידך להעלות טענה שממנה משתמע שלשיטת [מוראד] עצמו אין קשר בין קשייו הדורשים טיפול לבין המאורע המתואר בכתב האישום".

6. עיינתי בהחלטות בית המשפט המחוזי, ובתסקירי שירות המבחן, ונתתי דעתי על טיעוני הצדדים, בכתב ובעל-פה, בפרוטוקול בית המשפט המחוזי, ולפני. אחר הדברים האלה, באתי לכלל מסקנה, כי אין מנוס מלקבל את הערר, ולהורות על מעצרו של מוראד עד תום ההליכים.

7. כלל נקוט בידינו, כי לא בנקל יתערב בית משפט זה בהכרעותיה של הערכאה הדיונית בעניינים כגון דא. עם זאת, למרבה הצער השתכנעתי כי בנסיבות העניין לא ניתן להסתפק בחלופת המעצר שהוצעה. עובדות כתב האישום - קשות ומצמררות; המסוכנות הנשקפת ממוראד - ניכרת; והמתווה שהוצע - אינו מניח את הדעת. הפניה לתכניות שיקום במסגרת חלופת מעצר תיעשה רק במקרים חריגים. ספק רב אם החריגים מתקיימים בענייננו (בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 והאסמכתאות שם (20.11.2012)). המסגרת הטיפולית שהוצעה, הכוללת מפגש שבועי לתקופה מסויימת, ולאחר מכן בחינת אפשרות לשילוב בטיפול יעודי לעברייני מין, אינה מגעת לרף הנדרש מכוח חריגים אלה.

8. בשולי הדברים אציין, כי לא נעלמה מעיניי התרשמותי החיובית של שירות המבחן, מנכונותו הטיפולית של מוראד, אך בשלב זה - אין די בכך. עם זאת, אין באמור כדי לסתום את הגולל על בחינת אפיקי טיפול אחרים, אולי בהמשך הדרך, דוגמת שילוב בקהילה טיפולית סגורה. כך ניתן יהיה להבטיח את בטחון של קרבתו פוטנציאליים מחד גיסא, תוך מתן אפשרות למוראד לטיפול ולשיקום מאידך גיסא. ככל שיבקש מוראד לבחון אפשרות כזו, פתוחה הדרך

בפניו להגיש בקשה מתאימה, בניסיון לשכנע בקיומן של נסיבות חריגות אשר מצדיקות חלופת מעצר שכזו.

9. אשר על כן, הערר מתקבל בזאת; אני מורה על הארכת מעצרו של מוראד עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"א בשבט התשפ"ב (13.1.2022).

ש ו פ ט
